

Використані літературні джерела:

1. Ставицька І. В. [Електронний ресурс] XI Міжнародна науково-практична конференція “Сучасні тенденції викладання іноземної мови професійного спрямування у вищій школі”. – КІП, 2015. – Режим доступу: <http://confesp.fl.kpi.ua/tu/node/1103>
2. K. Kaur, “Designing virtual environments for usability”, Phd Thesis, 1998, Centre for HCI Design, City University, London
3. K. Dimitropoulos, A. Manitsaris, I. Mavridis // International Journal of Social, Behavioral, Educational, Economic, Business and Industrial Engineering , №11 . – Chicago, 2007. – С. 645-648.

УДК 004.62

**ІНОВАЦІЙНО ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ДОНЕСЕННЯ
НАВЧАЛЬНОГО МАТЕРІАЛУ У ДИСТАНЦІЙНІЙ ОСВІТІ**

Юрчишин В.М., Пасека М.С., Храбатин Р.І., Бандура В.В.

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

Карпатська 15, Україна, pms.mykola@gmail.com

***Анотація.** У статті розглянуті інноваційно інформаційно-комунікаційні донесення навчального матеріалу у дистанційній освіті, та розглянуті особливості надання позитивних освітніх послуг.*

***Abstract.** The article considers innovative information and communication delivering training material in distance education, and the peculiarities of the provision of lifelong educational services.*

Вступ. Одним із важливих напрямків розвитку інформатизації освіти є інноваційні інформаційні технології. Інтерактивність, інтенсифікація, активізація процесу навчання, інтерактивний зворотний зв'язок – помітні переваги цієї технології, яка зумовила необхідність її застосування у різноманітних галузях, насамперед це ті, які пов'язані з освітою та професійною підготовкою й перепідготовкою. На даний час помітно зростає кількість наукових досліджень, предметом яких стало використання інформаційно-комунікаційних технологій у навчальному процесі. Цій темі присвячені наукові дослідження наступних науковців, Булахова Я.В., Биков В.Ю., Бондаренко О.М., Козлакова Г.О., Пінчук О.П. та інші.

У житті кожної людини існують періоди, протягом якого вони здобувають освіту і це не обов'язково повинні бути навчальні заклади. Постійне накопичення людством знань вимагає від пересічної людини займатися самоосвітою у дистанційній формі. При цьому періоди навчання стають перманентними і все більшим. У першу чергу це пов'язане з зростанням обсягу знань, а також із тим, що розвиток інформаційних навчальних технологій не відповідає швидкості зростання вимог до обсягів та рівня опрацювання навчального матеріалу. Для отримання людиною певного

кваліфікаційного рівня необхідно витратити понад вісімнадцять років, це дванадцять у школі, шість років у вишому навчальному закладі. За ці роки науково-технічний прогрес спричиняє лавинне зростання обсягу та рівня знань, опанування якого традиційними навчальними методами стає неможливим і тут на допомогу приходять дистанційні методи набуття компетенцій. Одним із шляхів розв'язання проблеми є впровадження в освіту інноваційних інформаційних технологій дистанційного донесення навчального матеріалу, які дозволяють суттєво підвищувати ефективність навчального процесу та передавати знання без прив'язки до місця та часу навчання. Проте не зважаючи на стрімкий розвиток інформаційно-комунікаційних технологій дистанційна форма не набула широкого вжитку у повсякденному житті.

В античні часи вчитель проводив бесіду з учнями, малюючи прутиком на піску. Цей спосіб ілюстрування лекційного матеріалу фактично зберігся до наших днів. Різниця лише в тому, що замість прутика використовують крейду, яка залишає слід на дошці. Поступово в навчанні почали використовувати мультимедійні технології та інтерактивні дошки (хоча остання зустрічаються вкрай рідко).

Особливе місце у сучасній системі дистанційного навчання займають комп'ютерно-комунікаційні технології це проведення онлайн лекцій із можливістю зворотнього зв'язку у вигляді вебінарів. Проте необхідно зауважити що для такого дистанційного навчання необхідно не тільки комунікаційні можливості пристроїв (доступ до мережі Інтернет), але і технічні засоби, які підтримують цей доступ.

Дані технічні засоби створюють умови для реалізації усіх можливостей доступу до навчального контенту системи дистанційної освіти. Такий контент може бути інтерактивним: надаючи позитивний доступ до освітньої інформації, у той же час забезпечуючи взаємодію зі студентом та дають можливість корегувати його навчально-пізнавальну діяльність. Вагомим фактором є те, що електронні навчальні матеріали можна завантажувати на власний електронний пристрій засобами телекомунікацій, що, зокрема, дає можливість організувати таку форму навчання як дистанційну.

Дистанційна форма навчання є однією з форм здобування освіти (пожиттєвої), яка організовується на використанні комп'ютерно-комунікаційних технологій. Проте ці самі технології можна та використовують й у традиційних формах надання освітніх послуг (денній, вечірній, заочній). У загальному випадку способи надання освітніх послуг з використанням інформаційно-комунікаційних технологій називають електронним навчанням (Computer Based Training, e-Learning).

Висновки. Не зважаючи на те, що розвиток дистанційної освіти розвивається не такими темпами як би хотілося та попри усі труднощі у цьому процесі за дистанційною формою надання освітніх послуг є майбутнє.

Використані літературні джерела:

1. Пасека М.С. Методи оцінювання набуття компетенцій студентів / Пасека М.С., Пасека Н.М., Бандура В.В., Храбатин Р.І. / Наукові записки [Української академії друкарства]. 2016 — № 2 (53). — С. 120–126.

2. Зорін В. Удосконалення методів оцінки набуття знань студентів на основі дистанційного навчання / Зорін В., Бандура В., Храбатур Р., Пасека М., Пасека Н. / Вісник Національного університету «Львівська політехніка» серія «Інформатизація вищого навчального закладу» - 2016 - С. 131-137

3. Впровадження системи дистанційного навчання у ВНЗ / Храбатур Р.І., Бандура В.В., Пасека М.С., Храбатур О.В., Лецишин Ю.С. / III Міжнародна науково-практична конференція « Актуальні питання організації навчання іноземних студентів в Україні» Тернопільський національний технічний університет ім. І.Полія, Тернопіль 18-20 травня 2016

4. Пасека Н. Методи оцінки якості набуття компетенцій студентами дистанційної форми навчання / Н. Пасека, М. Пасека, Р. Храбатур, В. Юрчишин, В. Бандура / IV всеукраїнський науково-практичний семінар “Сучасні інформаційні технології в дистанційній освіті”, 21-23 вересня 2015 — Івано-Франківськ: — С.22—25.